EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 24.9.2025
COM(2025) 588 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

Poolaastaaruanne laenuvõtmistehingute, võlahaldustoimingute ja nendega seotud laenuandmistehingute rakendamise kohta vastavalt komisjoni rakendusotsuse C(2023)8010 artiklile 13

1. jaanuar 2025 – 30. juuni 2025

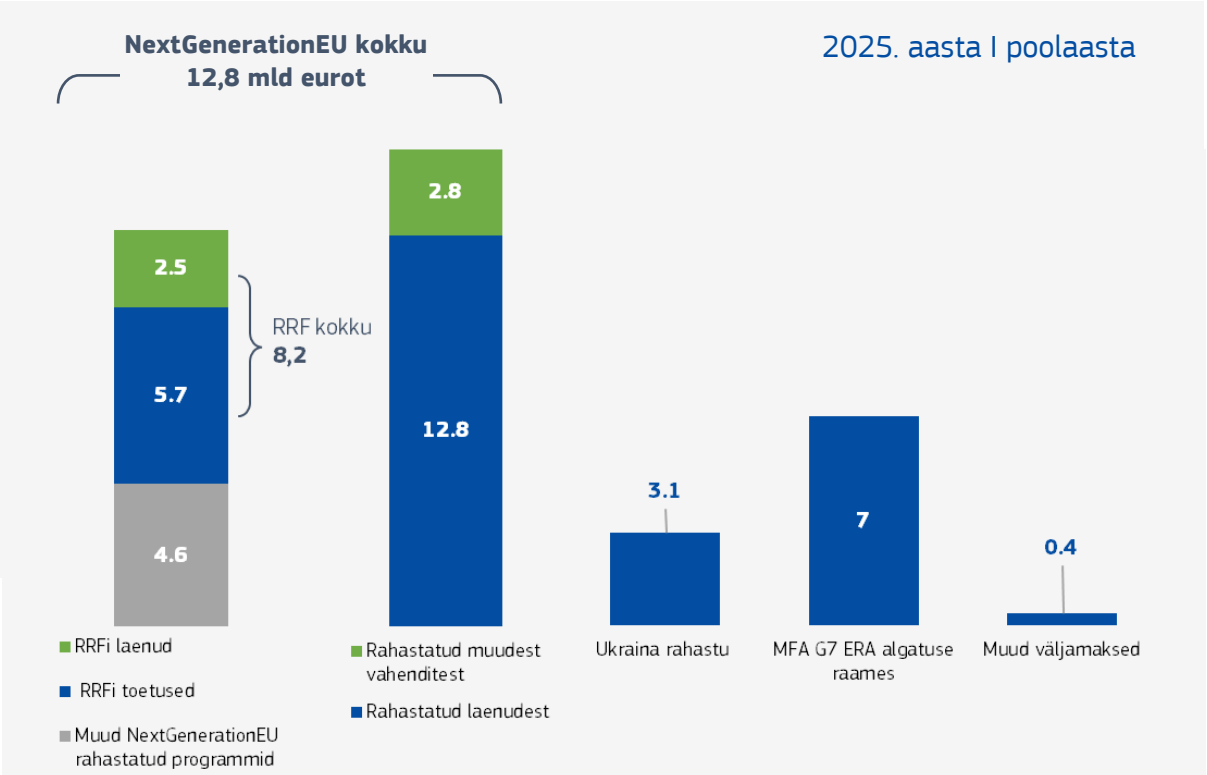
Sisukord

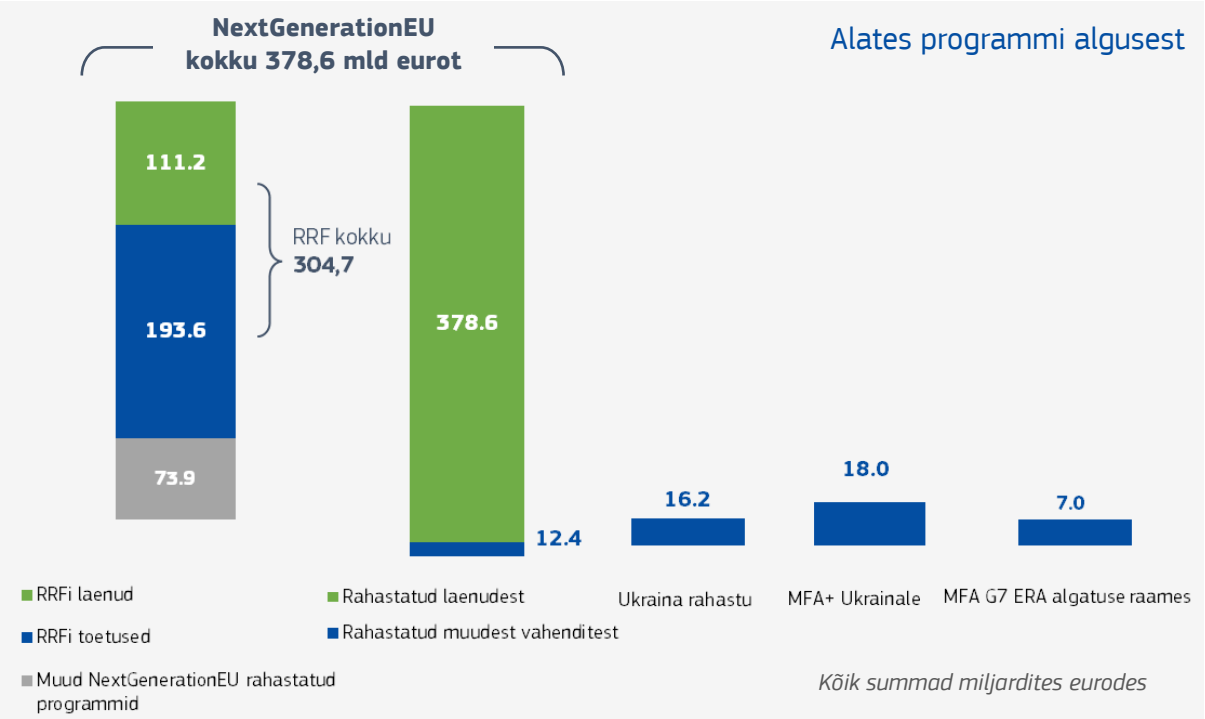
1. Kokkuvõte 4
2. Sissejuhatus 5
3. Laenuvõtmistehingud 2025. aasta esimesel poolaastal 6
4. Rahastamiskulud ja likviidsuse juhtimise kulud 10
5. Meetmed ELi pikaajaliste võlakirjade turu edasiarendamiseks 13
6. Muud vahe-eesmärgid 2025. aasta esimesel poolaastal 13
7. Emiteerimisväljavaated 2025. aasta teisel poolaastal 14

2025. AASTA ESIMESEL POOLAASTAL HANGITUD RAHALISED VAHENDID

TULU KASUTAMINE

LUNASTAMATA ELi PIKAAJALISED VÕLAKIRJAD

30. juuni 2025. aasta seisuga

Kokku 661,6 mld eurot

145,4 mld eurot kompensatsioonimeetodi alusel

€516.2 mld eurot võlakirju kokku ühtse rahastamisviisi alusel

millest 441,1 mld eurot tavapärased ELi pikaajalised võlakirjad

millest 75,1 mld eurot taasterahastu „NextGenerationEU“ rohevõlakirjad

PEAMISED FAKTID 2025. aasta esimese poolaasta kohta

- Kuue sündikaattehingu ja seitsme võlakirjade enampakkumisega hangiti 85,8 miljardit eurot, kusjuures võlakirjade keskmine tähtaeg on ligikaudu 12 aastat.
- Enamikku vahenditest kasutati taasterahastu „NextGenerationEU“ tarbeks (12,8 miljardit eurot) ja Ukraina toetamiseks (10,1 miljardit eurot); lisaks tehti väljamakseid Lääne-Balkani reformi- ja kasvurahastust (118 miljonit eurot) ning Moldova reformi- ja kasvurahastust (270 miljonit eurot).
- Taasterahastu „NextGenerationEU“ rahastamiskulud olid 3,17 % (2024. aasta teisel poolaastal 2,99 %), Ukraina rahastu puhul 2,72 %, G7 erakorralise tulu kiirendamise (ERA – *Extraordinary Revenue Acceleration*) laenude algatuse raames antud makromajandusliku

finantsabi laenu puhul 2,53 %, Lääne-Balkani reformi- ja kasvurahastu puhul 2,77 % ning Moldova reformi- ja kasvurahastu puhul 2,89 %.

1. Kokkuvõte

2025. aasta esimesel poolaastal hankis EL kuue sündikaattehingu ja seitsme võlakirjade enampakkumise kaudu pikaajalist rahastamist 85,8 miljardi euro ulatuses. Sellest summast 6,9 miljardit eurot saadi taasterahastu „NextGenerationEU“ rohevõlakirjade kaudu. 2025. aasta juuni lõpus oli EL-il lunastamata pikaajalisi võlakirju (keskmise järelejäänud tähtajaga ligikaudu 12 aastat) mahus 661,6 miljardit eurot, millest 75,1 miljardit eurot moodustasid NextGenerationEU rohevõlakirjad. 2025. aasta juuni lõpu seisuga oli lunastamata ELi lühiajaliste võlakirjade maht 33,3 miljardit eurot.

2025. aasta esimesel poolaastal kogutud 85,8 miljardit eurot on osa komisjoni 2025. aastaks kavandatud võlakirjade emissioonidest summas ligikaudu 160 miljardit eurot, kusjuures 2025. aasta teiseks pooleks on välja kuulutatud 70 miljardi euro suurune emissioon. See oleks seni suurim ELi iga-aastane emissioon, mis järgib varasemate aastate pidevat kasvu (120 miljardilt eurot 2023. aastal ja 140 miljardit eurot 2024. aastal).

Nendest emissioonidest saadud tulu tähendas, et komisjon suutis õigeaegselt rahuldada võetud laenudega rahastatud erinevate programmide väljamaksevajadusi. Taasterahastu „NextGenerationEU“ on neist programmidest suurim ja sellest on juba välja makstud 378,6 miljardit eurot ELi võetud laenude kaudu hangitud vahendeid. Siiski tuleb 2025. ja 2026. aastal[1] taaste- ja vastupidavusrahastust välja maksta veel märkimisväärne toetus.

2025. aasta esimesel poolaastal maksti neist emiteerimistuludest välja 12,8 miljardit eurot, et rakendada NextGenerationEU investeeringuid ja reforme. Ukraina sai G7 erakorralise tulu kiirendamise (ERA) laenude algatuse raames Ukraina rahastust ja makromajandusliku finantsabi programmist kokku 10,1 miljardit eurot. Saadud tuludest kasutati veel 270 miljonit eurot selleks, et rahastada Moldova reformi- ja kasvurahastu raames antud laenu, ning 118 miljonit eurot, et anda Lääne-Balkani reformi- ja kasvurahastu raames laene Põhja-Makedooniale, Albaaniale, Montenegrole ja Serbiale.

Likviidsuspositsioonid suurenesid 2025. aasta esimesel poolel, kuna taasterahastust „NextGenerationEU“ tehti vähem väljamakseid, kui liikmesriikide andmete põhjal prognoositud. Erinevalt eelmistest aruandeperioodidest, mil rahasaldod teenisid tulu, on selle kuuekuulise perioodi jooksul nende pikaajalise rahastamisprofiili tõttu tekkinud orienteeruvaid kulusid ligikaudu 195 miljonit eurot. Komisjon haldab neid ajutisi rahasaldosid aktiivselt, et viia nendega seotud kulud miinimumini. Rahasaldode kuhjumine on ajutine ja tuleneb korrapärase ja prognoositava graafiku alusel toimuvast emiteerimisest, et tagada parimad turutingimused, samal ajal kui väljamaksete tegemisel võetakse arvesse iga toetatava programmi, eelkõige taaste- ja vastupidavusrahastu rakendamise eripära. Taasterahastu „NextGenerationEU“ väljamaksete lõppkuupäeva ehk 2026. aasta lähenedes ühtlustub vahendite sisse- ja väljavool.

2025. aasta esimesel poolel oli investorite huvi ELi pikaajaliste võlakirjade vastu püsivalt suur, samal ajal kui ELi pikaajaliste võlakirjade tootlus oli väiksem kui enamiku Euroopa riigivõlakirjade puhul. Kümneaastaste võlakirjade intressimäära vahe ELi pikaajaliste võlakirjade ning Saksamaa ja Prantsusmaa 50/50 riigivõlakirjade korvi vahel vähenes 13 baaspunktilt 2025. aasta alguses

[1] Oma 4. juuni 2025. aasta teatises „Taasterahastu „NextGenerationEU“ – tee 2026. aastani“ (COM(2025) 310 final) kirjeldab komisjon riiklike taaste- ja vastupidavuskavade rakendamisel tehtud edusamme ning kutsub liikmesriike üles rakendamist kiirendama, kuna teatise esitamise ajal ootas taaste- ja vastupidavusrahastust väljamaksmist veel peaaegu 335 miljardit eurot. Seda summat rahastatakse peamiselt laenudest, kuid osaliselt ka muudest vahenditest (st heitkogustega kauplemise süsteem (HKS) ja Brexitiga kohanemise reserv). Pärast teatise vastuvõtmist tehti juunis taaste- ja vastupidavusrahastust väljamakseid veel 700 miljoni euro ulatuses.

5 baaspunktile 2025. aasta juuni lõpuks. Kõiki emitente mõjutavate turutingimuste tõttu suurenesid ELi rahastamiskulud[2] sel perioodil 3,17 %-ni võrreldes 2,99 %-ga eelmisel rahastamisperioodil.

Osana pidevatest jõupingutustest konsolideerida ja parandada ELi pikaajaliste võlakirjade ja ELi lühiajaliste võlakirjade emiteerimise programmi võttis komisjon 2025. aasta aprillis kasutusele võlakirjade kolmeosalised enampakkumised (kolme erineva tähtajaga enampakkumised), mis võimaldab suurendada igal enampakkumisel kogutud summasid. Seda sammu täiendab 2025. aasta sügisel sisse viidav võlakirjade mittekonkurentsipõhine jaotamine enampakkumiste kaudu, mis peaks suurendama nõudlust enampakkumisel müüdavate võlakirjade järele. 2025. aasta jaanuaris võttis komisjon kasutusele ka lühiajaliste võlakirjade kolmeosalised enampakkumised ning käivitas lisaks 3- ja 6-kuulise tähtjaga liinidele ka uued 12-kuulised ELi lühiajaliste võlakirjade liinid. Turu sidusrühmad jätkasid oma algatusi komisjonist sõltumatult. Pärast indeksipõhiste futuuride kasutuselevõtmist 2024. aasta detsembris teatati 2025. aasta esimeses pooles füüsiliselt arveldatavate ELi pikaajaliste võlakirjade futuurlepingute kasutuselevõtmisest alates 2025. aasta septembrist.

Nõukogu võttis 2025. aasta mai lõpus vastu uue Euroopa julgeolekumeetmete rahastamisvahendi (SAFE). See võimaldab ELil kaasata 2030. aasta lõpuks kapitaliturgude kaudu kuni 150 miljardit eurot, et rahastada liikmesriikidele antavaid laene, mida saab kasutada kaitsevõimealaste hangete kiirendamiseks. See uus volitus koos lunastamata võlakirjade märkimisväärse refinantseerimisvajadusega eeldab ELi stabiilset turuosa pärast 2027. aastat. Alates taasterahastu „NextGenerationEU“ käivitamisest 2021. aasta juunis on komisjon saanud volitused rahastada muid poliitikameetmeid kogusummas 240 miljardit eurot, kusjuures uute võlakirjade emiteerimise ajakava ulatub 2030. aastasse. Kõik rahastamisvajadused koondatakse kokku ja neid rahastatakse ELi pikaajaliste ja lühiajaliste võlakirjade emiteerimise kaudu ühe rahastamisprogrammi raames, toetades seeläbi ELi kui emitendi turuosa.

2. Sissejuhatus

Komisjon on laenanud Euroopa Liidu nimel vahendeid üle 40 aasta. ELi pikaajaliste võlakirjade emiteerimine on viimasel viiel aastal märgatavalt hoogustunud, sest liit tugineb kapitaliturgudele, et rahastada selliseid mahukaid programme nagu TERA,[3] taasterahastu „NextGenerationEU“ ja toetus Ukrainale (makromajanduslik finantsabi+ (MFA+), Ukraina rahastu ja makromajandusliku finantsabi laen G7 ERA algatuse raames). 30. juuni 2025. aasta seisuga oli ELi tasumata võlgade kogumaht 694,9 miljardit eurot, millest 33,3 miljardit eurot oli ELi lühiajaliste võlakirjade kujul.

Käesolevas poolaastaaruandes[4] antakse ülevaade ajavahemikul 1. jaanuar – 30. juuni 2025 tehtud laenuvõtmistehingutest. Lisaks esitatakse aruandes ülevaade ELi pikaajaliste võlakirjade emiteerimisest 2025. aasta teisel poolaastal. Selles ei hinnata, kuidas on kasutatud ELi pikaajaliste võlakirjade emiteerimisest saadud tulu (sh keskkonnakulutusteks), sest seda käsitletakse eraldi aruannetes vastavalt iga rahastamisvahendit käsitlevale määrusele[5].

[2] Vastavalt komisjoni rakendusotsuses (EL) 2024/1974 sätestatud kulude jaotamise metoodikale.
[3] Eriolukorras töötuseriski leevendamiseks pakutava ajutise toetuse Euroopa rahastu (TERA).
[4] Koostatud vastavalt komisjoni rakendusotsuse C(2023) 8010 artiklile 13, milles on sätestatud laenuvõtmistehingute ja võlahaldustoimingute suhtes kohaldatava ühtse rahastamisviisi rakendamise kord.
[5] Vt nt taaste- ja vastupidavusrahastu ja makromajandusliku finantsabi aastaaruanded ning taasterahastu „NextGenerationEU“ rohevõlakirjadest saadud tulu jaotuse ja mõju aruanne.

Võttes arvesse Euroopa Kontrollikoja 2023. aasta juuni soovitust[6], esitatakse käesoleva aruande lisas näitajad, mis võimaldavad jälgida, kuidas rakendatakse üldist võlahaldusstrateegiat[7], millest komisjon lähtub ühtse rahastamisviisi rakendamisel[8].

3. Laenuvõtmistehingud 2025. aasta esimesel poolaastal

2025. aasta esimesel poolaastal jätkas komisjon ühtse rahastamisviisi abil turgudelt vahendite hankimist. Lisaks kõigi väljamaksekohustuste õigeaegsele täitmisele jäid emiteeritud võlakirjade kogused ja tähtajad eelnevalt kindlaks määratud parameetrite piiresse ning rahastamistingimused olid kooskõlas ELi suuruses ja positiivse reitinguga emitendi omadega. Järgmistes punktides on esitatud mõned komisjoni laenutehingute peamised komponendid 2025. aasta esimesel poolaastal. Muid komisjoni rahastamisstrateegia rakendamise jälgimiseks kasutatavaid näitajaid käsitletakse käesoleva aruande lisas.

RAHASTAMISTEHINGUD 2025. AASTA ESIMESEL POOLAASTAL

Komisjon hankis kokku 85,8 miljardit eurot ELi pikaajaliste võlakirjade[9] kaudu, mille keskmine tähtaeg on ligikaudu 12 aastat (mis on sarnane 2024. aasta teisel poolaastal hangitud vahendite keskmise tähtajaga). 2025. aasta esimesel poolel emiteeriti taasterahastu „NextGenerationEU“ rohevõlakirju 6,9 miljardi euro väärtuses.

Komisjon kombineeris kuut sündikaattehingut (59 % hangitud summast) seitsme võlakirjade enampakkumisega (41 % hangitud summast), saavutades väljakuulutatud eesmärgi. 2025. aasta märtsis hakkas komisjon kasutama pikaajaliste võlakirjade kolmeosalisi enampakkumisi (varasemalt oli kasutatud võlakirjade kaheosalisi enampakkumisi), et võimaldada mahu mõningast suurenemist enampakkumise kohta. ELi pikaajalisi võlakirju emiteeriti kuue kuu jooksul korrapäraste vaheaegade järel: ehkki arvesse võeti turu likviidsustingimusi, oli samas tagatud korrapärane kohalolu turul.

2025. aasta esimesel poolaastal tehtud tehingute tulemusena oli lunastamata ELi pikaajaliste võlakirjade maht 30. juuni 2025. aasta seisuga kokku 661,6 miljardit eurot, millest 516,2 miljardit eurot emiteeriti ELi ühtse rahastamisviisi alusel. Lunastamata „NextGenerationEU“ rohevõlakirjade koguväärtus oli 75,1 miljardit eurot.

---

[6] Eriaruanne 16/2023: taasterahastu „NextGenerationEU“ Euroopa Komisjoni poolne võlahaldus ja Euroopa Komisjoni vastused.

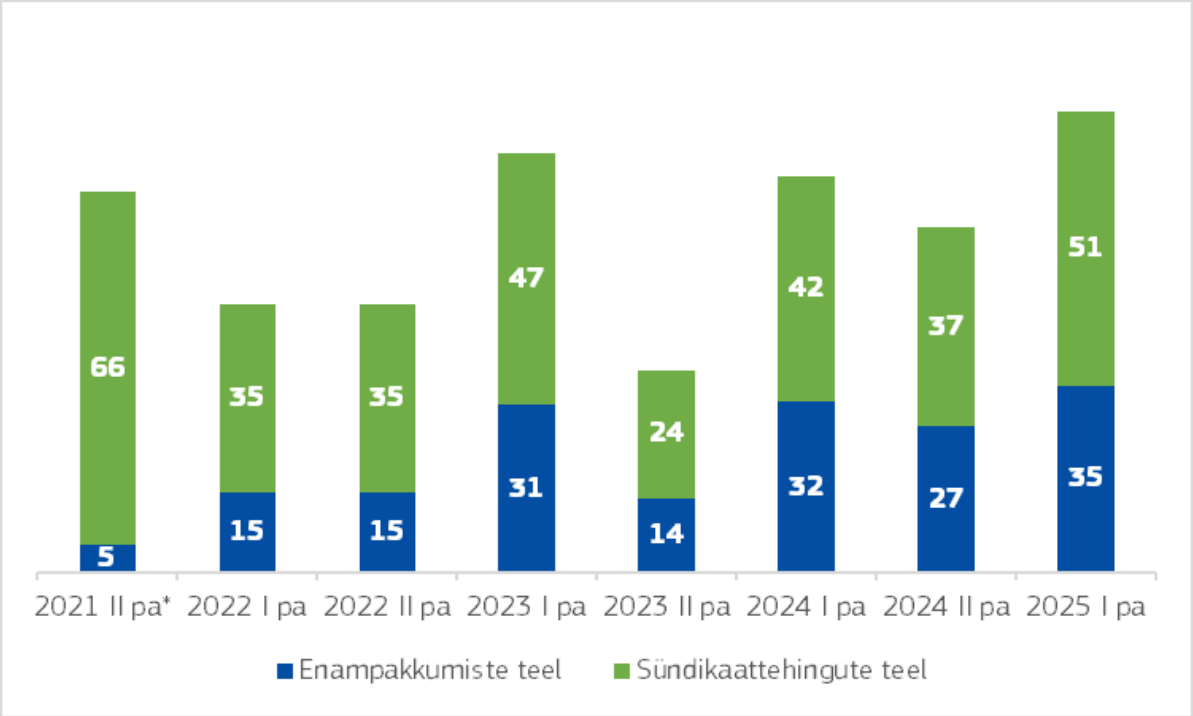
[7] Poolaastaaruanne ELi laenutehingute rakendamise kohta ajavahemikul 1. jaanuar 2023 – 30. juuni 2023 sisaldab üldise võlahaldusstrateegia kirjeldust, vt neljas poolaastaaruanne ELi laenutehingute rakendamise kohta.

[8] Kõigi taasterahastu „NextGenerationEU“ eelsete programmide puhul kasutas komisjon kompensatsioonilaene, emiteerides võlakirju ja kandes tulu otse abisaajariikidele samadel tingimustel (st sama intressimäära ja tähtajaga), nagu ta ise sai. Kui komisjon lõi 2021. aastal taasterahastu „NextGenerationEU“, kehtestas ta samasuguse mitmekesise rahastamise strateegia, mida rakendavad euroala suurimad avaliku sektori emitendid, kasutades pikaajaliste ja lühiajaliste rahastamisvajaduste katmiseks erinevaid rahastamisvahendeid (ELi pikaajalised ja lühiajalised võlakirjad) ja rahastamismeetodeid (sündikaattehingud ja võlakirjade enampakkumised). 2022. aasta detsembris muutsid parlament ja nõukogu finantsmääruse artiklit 220a, et komisjon saaks laiendada mitmekesise rahastamise strateegiat teistele ELi laenuvõtmiskavadele, kehtestades ühtse rahastamisviisi kõigile ELi laenuprogrammidele, mille raames EL emiteerib ühe nimega ELi võlakirju, selle asemel et emiteerida eraldi nomineeritud võlakirju konkreetsetele programmidele nagu taasterahastu „NextGenerationEU“, TERA ja makromajanduslik finantsabi.

[9] Sarnaselt eelmistele poolaastatele kajastab erinevus võrreldes rahastamiskava eesmärgiga (90 miljardit eurot 2025. aasta esimesel poolaastal) seda, et komisjon jaotas võlakirjade enampakkumiste kaudu hangitud lõplikke summasid vähem, kui see oleks olnud võimalik, et tagada nendes tehingutes kõige atraktiivsemad rahastamistingimused, võttes arvesse parimat pakkumist.

2025. aasta jaanuaris võttis komisjon kasutusele ka lühiajaliste võlakirjade kolmeosalised enampakkumised ning käivitas lisaks 3- ja 6-kuulise tähtjaga liinidele ka uued 12-kuulised ELi lühiajaliste võlakirjade liinid. 2025. aasta juuni lõpu seisuga oli EL-il lunastamata lühiajalisi võlakirju 33,3 miljardi euro eest.

Joonis 1. Ühtse rahastamisviisi alusel hangitud rahalised vahendid

* Esimesed kaks taasterahastu „NextGenerationEU“ tehingut toimusid 2021. aasta juunis. Need on arvestatud 2021. aasta teise poolaasta all, kuna moodustasid osa samast rahastamiskavast kui sel ajal toimunud tehingud.

Kõik summad miljardites eurodes

VÄLJAMAKSED

Nende tehingute kaudu jätkas komisjon liikmesriikide taaste- ja vastupidavuskavade rahastamist, eraldades laekunud vahendid kiiresti (keskmiselt üheksa tööpäeva jooksul).

2025. aasta esimesel poolel maksis komisjon kõigi poliitikavaldkondade jaoks kokku 23,3 miljardit eurot. 12,8 miljardit eurot maksti välja taasterahastu „NextGenerationEU“ rahastamiseks. Sellest summast 8,2 miljardit eurot kasutati liikmesriikide taaste- ja vastupidavuskavade rahastamiseks taaste- ja vastupidavusrahastu raames. See omakorda jaguneb toetusteks (5,7 miljardit eurot 11 liikmesriigile) ja laenudeks (2,5 miljardit eurot 3 liikmesriigile). Ülejäänud 4,6 miljardit eurot kasutati nende ELi hallatavate programmide rahastamiseks, mida toetati taasterahastust „NextGenerationEU“[10].

2021. aasta suvest alates on komisjon maksnud taasterahastu „NextGenerationEU“ toetuseks välja kokku 391 miljardit eurot. See hõlmab 205,9 miljardit eurot toetusi ja 111,2 miljardit eurot laene liikmesriikidele taaste- ja vastupidavusrahastu raames ning 73,9 miljardit eurot ELi hallatavatele

[10] Need on Euroopa strateegilise tehnoloogia platvorm (STEP), programm „Euroopa horisont“, InvestEU fond, REACT-EU, ELi elanikkonnakaitse mehhanism (RescEU), Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond (EAFRD) ja õiglase ülemineku fond.

NextGenerationEU programmidele. Taasterahastule „NextGenerationEU“ kokku antud 391 miljardi euro suurusest toetusest on 378,6 miljardit eurot rahastatud võlakirjade emiteerimise teel[11].

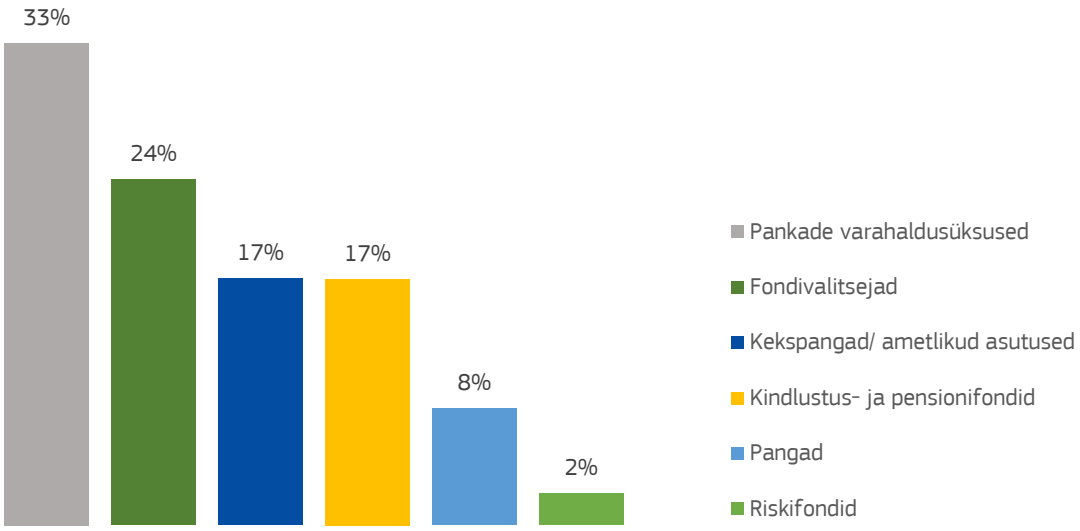
Lisaks taasterahastu „NextGenerationEU“ väljamaksetele maksis komisjon 2025. aasta esimesel poolel Ukrainale välja 10,1 miljardit eurot, millest 3,1 miljardit eurot eraldati Ukraina rahastust ja 7 miljardit eurot Ukrainale mõeldud makromajandusliku finantsabi programmist G7 ERA algatuse raames.

2025. aasta esimesel poolel rahastati ELi pikaajaliste võlakirjade emiteerimisega ka 118 miljoni euro ulatuses laene Põhja-Makedooniale, Albaaniale, Montenegrole ja Serbiale Lääne-Balkani reformi- ja kasvurahastu raames ning 270 miljoni euro ulatuses laene Moldova reformi- ja kasvurahastu raames.

NÕUDLUS INVESTORITE SEAS JA JÄRELTURU LIKVIIDSUS

Püsis tasakaalustatud ja mitmekesise ülemaailmse investoribaasi nõudlus ELi pikaajaliste võlakirjade järele.

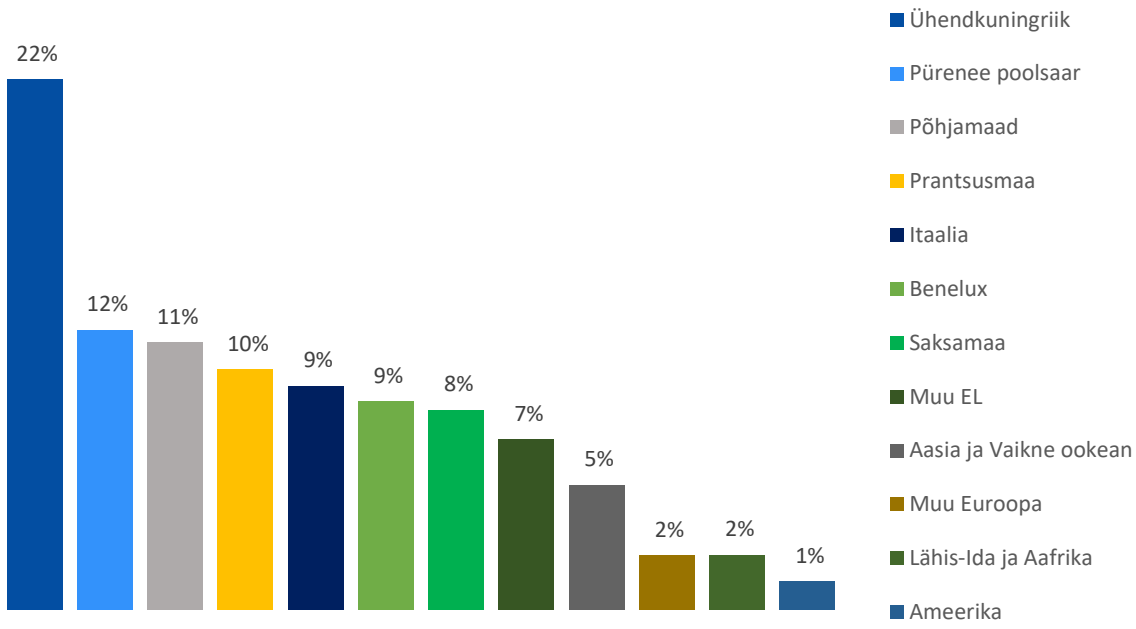
Joonis 2. 2025. aasta esimesel poolaastal tehtud sündikaattehingute investorid investorite liikide kaupa

2025. aasta esimesel poolaastal ostsid üle 40 % sündikaattehingute kaudu emiteeritud ELi pikaajalistest võlakirjadest investorid, kes tavaliselt keskenduvad pikemale investeerimisperioodile (st fondivalitsejad, kindlustusandjad ja pensionifondid). Keskpangad / ametlikud asutused, kes eelistavad tavaliselt investeerida kuni kümneaastase tähtajaga võlakirjadesse, omandasid ligikaudu 17 % sündikaattehingute kaudu emiteeritud ELi pikaajalistest võlakirjadest, samas kui pankade varahaldusüksuste poolt tuli suurim nõudlus, moodustades 33 % sündikaattehingute tellimusraamatutest.

[11] Taasterahastu „NextGenerationEU“ täiendavaid kulusid summas 12,4 miljardit eurot rahastati muudest allikatest (st heitkogustega kauplemise süsteemist ja Brexitiga kohanemise reservist).

Joonis 3. 2025. aasta esimesel poolaastal tehtud sündikaattehingute investorid riigi/piirkonna kaupa

Alates taasterahastu „NextGenerationEU“ käivitamisest 2021. aastal on sündikaattehingute kaudu emiteeritud ELi pikaajalised võlakirjad meelitanud ligi enam kui 1 900 eri investorit rohkem kui 70 eri riigist. 2025. aasta esimesel poolaastal on rohkem kui 66 % ELi pikaajaliste võlakirjadega seotud sündikaattehingutest ELis asuvate investorite arvel ja rohkem kui 22 % on Ühendkuningriigis tegutsevate rahvusvaheliste investorite arvel. Ülejäänud osa moodustavad rahvusvahelised investorid Aasiast ja ELi mittekuuluvatest Euroopa riikidest, nagu Norra ja Šveits.

Hoolimata maailma kaubanduspoliitika ebakindlusest tingitud ebastabiilsest turukeskkonnast jäi uute võlakirjade ülekurss[12], mida investorid nõuavad, kui EL emiteerib võlakirju sündikaattehingute kaudu, 2025. aasta esimesel poolel tagasihoidlikuks (keskmiselt ligikaudu 1,6 baaspunkti). See oli kooskõlas 2024. aasta keskmise uute võlakirjade ülekursiga (1,65 baaspunkti) ja teiste võrreldavate tehingute emitentide omadega (mõõdetuna suuruse ja tähtaja alusel).

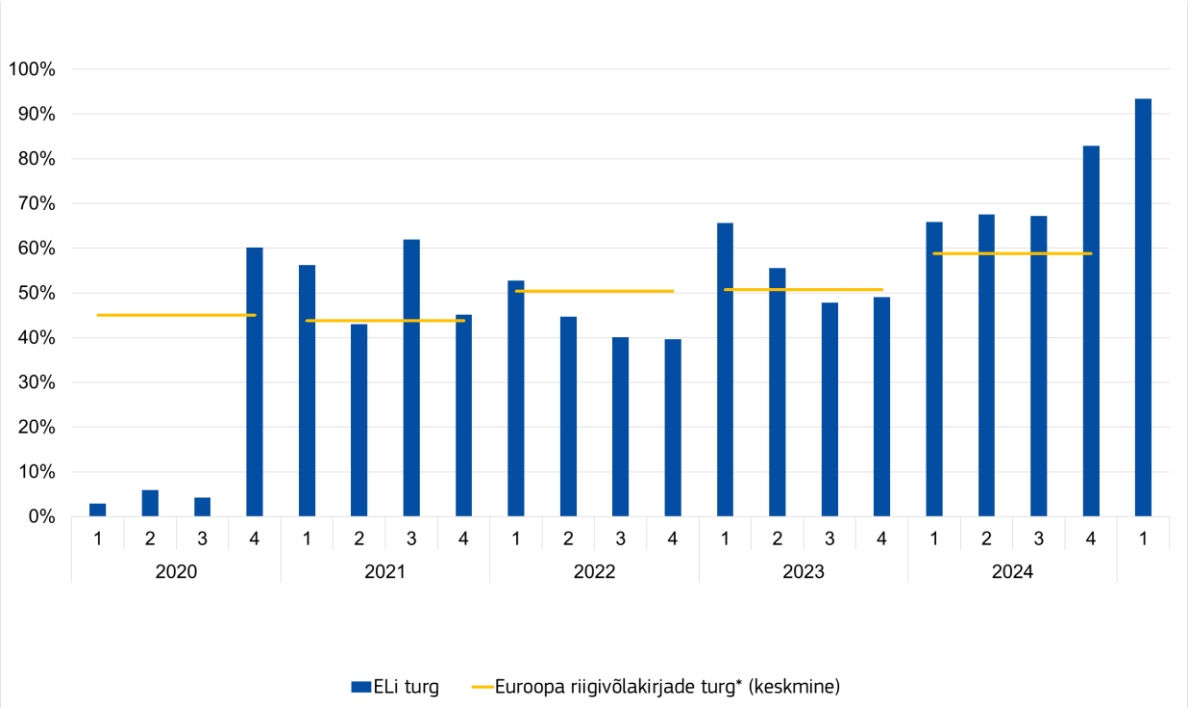
Samal ajal oli ELi pikaajaliste võlakirjade järelturu likviidsus endiselt hea, mida toetas alates 2023. aasta novembrist kehtiv noteerimiskord. Selle korra kohaselt julgustatakse ELi esmasvahendajaid esitama juhtivatel elektroonilistel võlakirjadega kauplemise platvormidel usaldusväärset teavet ELi pikaajaliste võlakirjade hinna kohta. Alates kõnealuse noteerimiskorra kehtestamisest on ELi pikaajaliste võlakirjade päevane keskmine kauplemismaht peamisel elektroonilisel kauplemisplatvormil olnud ligi 767 miljonit eurot ja kerkinud mõnel päeval isegi üle 2 miljardi euro. 2025. aasta esimesel poolaastal oli see keskmine veidi väiksem: päeva keskmine käive oli 643 miljonit eurot, mis kajastab investeeringute volatiilsemat fooni.

Komisjon toetas ELi pikaajaliste võlakirjade likviidsuskõverat ka sellega, et korraldas olemasolevate rahastamisliinide jätkuemissioone ja lõi ka uusi rahastamisliine, et rahuldada programmi vajadusi ja investorite nõudlust. Selle tulemusena oli keskmine lunastamata summa ELi pikaajalise võlakirja kohta 2025. aasta esimese poolaasta lõpuks ligikaudu 16 miljardit eurot, mis on rohkem kui

[12] Uute võlakirjade ülekurss on preemia, mida emitent maksab, et veenda investoreid ostma oma võlakirju pigem esmas- kui järelturul.

2024. aasta lõpus, kui see oli 14,8 miljardit eurot. 2025. aasta esimesel poolaastal võeti kasutusele ka uued 3-, 10- ja 7-aastased rahastamisliinid.

Joonis 4. ELi pikaajaliste võlakirjade ja Euroopa riigivõlakirjade kvartalikäive järelturul (% lunastamata mahust)

Allikas: Euroopa Komisjon majandus- ja rahanduskomitee (ELi riigivõlakirjaturgude allkomitee) andmete põhjal.
Märkus. Sellel joonisel hõlmab Euroopa riigivõlakirjade turg euroala riikide, Euroopa Finantsstabiilsuse Fondi ja Euroopa stabiilsusmehhanismi emiteeritud võlakirju. 2025. aasta I ja II kvartali andmed ei ole veel kättesaadavad.

4. Rahastamiskulud ja likviidsuse juhtimise kulud

RAHASTAMISKULUD

Mitmekesise rahastamise strateegia kohane kulude jaotamise metoodika võimaldab komisjonil siduda rahastamiskulud, mis nõutakse sisse toetusesaajatelt (ELi eelarve või laenusaajad), väljamaksete rahastamise ajal turul kehtinud tingimustega[13]. Lisaks võimaldab see metoodika jaotada laenukasutuse kulutusi programmipõhiselt. See kajastab nende poliitikaprogrammide arvu

[13] Taasterahastu „NextGenerationEU“ puhul kaetakse intressikulud liidu eelarvest ja laene saavate liikmesriikide poolt, järgides komisjoni rakendusotsuses (EL) 2021/1095 ja sellele järgnenud komisjoni rakendusotsuses (EL) 2022/9701 ja komisjoni rakendusotsuses (EL) 2024/1974 sätestatud metoodikat. Selles eristatakse kolme eri kulukategooriat: i) rahastamiskulud tagastamatute toetuste ja laenude väljamaksete rahastamiseks, mis arvutatakse iga kuue kuu kohta, ii) likviidsuse hoidmise ja juhtimise kulud ning iii) halduskulud. Programmisegmentide moodustamine on olnud võimalik alates komisjoni rakendusotsuse (EL, Euratom) 2024/1974 jõustumisest 2024. aasta teisel poolaastal. Tagasiulatuva mõju vältimiseks jäävad enne selle metoodika rakendamist rahastatud ja väljamakstud programmid (nt MFA+ laenud Ukrainale ja erakorraline sildrahastamine Ukraina rahastu raames) koos NextGenerationEU laenutehingutega ühtse rahastamisviisi all koondatuks.

suurenemist, mida rahastatakse mitmekesise rahastamise strateegia raames ühtse rahastamisviisi alusel.

Kooskõlas selle metoodikaga on NextGenerationEU maksete rahastamiskulud 2025. aasta jaanuarist juunini kestnud ajasegmendis (veerg TC8 joonisel 5) hinnanguliselt 3,17 % (eelmise kuuekuulise ajasegmendi puhul 2,99 %). Ukraina rahastust, Egiptuse makromajandusliku finantsabi programmist ning Lääne-Balkani reformi- ja kasvurahastust tehtavate väljamaksete rahastamise kulud olid 2025. aasta juuni lõpu seisuga 2,70–2,80 %. Ukrainale G7 ERA algatuse raames antud makromajandusliku finantsabi laenu rahastamiskulud olid 2,53 %.

Programmi osade rahastamiskulude erinevused kajastavad programmi omadusi, näiteks laenuvahendite keskmiste tähtaegade erinevusi[14].

Joonis 5. Rahastamiskulud

NextGenerationEU	AS 1	AS 2	AS 3	AS 4	AS 5	AS 6	AS 7	AS 8
	0,15 %	1,38 %	2,61 %	3,22 %	3,53 %	3,19 %	2,99 %	3,17 %

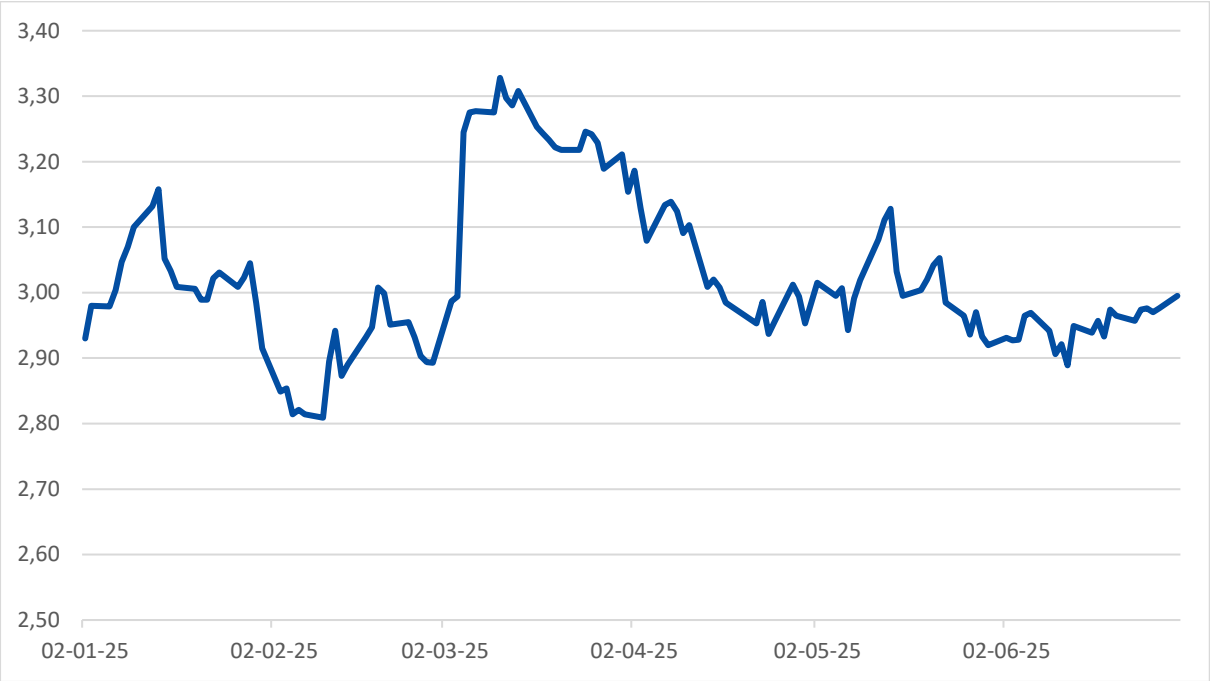
Ukraina rahastu	Makromajanduslik finantsabi+	Makromajanduslik finantsabi Ukrainale (G7 ERA)
2,72 %	3,16 %	2,53 %

Makromajanduslik finantsabi Egiptusele	Lääne-Balkani riigid (CP1)	Moldova reformi- ja kasvurahastu
2,70 %	2,77 %	2,89 %

Rahastamiskulude muutused kajastavad ka valitsevaid turutingimusi, mis mõjutavad ELi emissioonide laenukulusid. 2025. aasta esimese kuue kuu jooksul olid intressimäärad väga volatiilsed kõiki emitente mõjutava majandusliku ja finantsalase ebakindluse tõttu. Selle tulemusena jäi 10-aastaste ELi pikaajaliste võlakirjade intressimäär poolaasta jooksul vahemikku 2,8–3,3 %, enne poolaasta lõppu oli see 2,95 % ning 2025. aasta jaanuari alguses 2,93 %. Samal ajal vähenes veidi tootluse vahe ELi ja enamiku Euroopa riigivõlakirjade emitentide vahel. Näiteks vähenes kümneaastaste võlakirjade intressimäära vahe ELi pikaajaliste võlakirjade ning Saksamaa ja Prantsusmaa 50/50 riigivõlakirjade korvi vahel aasta alguse ligikaudu 13 baaspunktilt 5 baaspunktile 2025. aasta juuniks.

[14] Näiteks on taasterahastul „NextGenerationEU“ praegu teiste programmidega võrreldes pikem keskmine rahastamisvahendite maksetähtaeg, mis tuleneb sihtotstarbelise ajutise omavahendite ülemmäära struktuurist, mis katab taasterahastu „NextGenerationEU“ tagasimakseprofiili. Selleks et taasterahastu „NextGenerationEU“ toetuste tagasimaksmiseks kasutatavaid eelarvevahendeid saaks aja jooksul sujuvalt jaotada, on taasterahastu „NextGenerationEU“ toetuste rahastamiseks emiteeritud võlakirjadel tavaliselt pikem tähtaeg.

Joonis 6. 10-aastase tähtajaga ELi pikaajaliste võlakirjade tootlus

LIKVIIDSUSE JUHTIMISE KULUD

2025. aasta esimesel poolel oli likviidsuspositsioonide keskmine tase 71,1 miljardit eurot, võrreldes 50,7 miljardi euroga 2024. aasta teisel poolel. Selle põhjuseks oli peamiselt asjaolu, et väljamaksed taasterahastust „NextGenerationEU“ toimusid prognoositust hiljem. Eelkõige lükkusid 2025. aasta esimese poolaasta lõpuks prognoositud väljamaksed summas ligi 45 miljardit eurot edasi suve lõppu. Ka teistes programmides esines võrreldes prognoosidega mõningast viivitust.

Likviidsuspositsioonide oluline suurenemine on seletatav vajadusega säilitada üldine suur laenuvõtmine, võttes arvesse, et taasterahastu „NextGenerationEU“ raames tuleb alates praegusest kuni 2026. aasta lõpuni[15] välja maksta suur summa. Kuna taasterahastu „NextGenerationEU“ rakendamise viimasel aastal läheb vaja väga palju rahalisi vahendeid, on oluline, et komisjon jätkaks laenuvõtmistehinguid korrapärase ja prognoositava ajakavaga, mis tagab parimad turutingimused ja prognoositavus investorite jaoks.

Kui varasematel aastatel teenisid need rahasaldod kasumit, siis intressimäärade muutumine tähendab, et need rahasaldod on hakanud tekitama netokulu. Rahapoliitiliste intressimäärade kiire muutumine ja tulukõverate järsumaks muutumine kogu turul on suurendanud likviidsuspositsioonide kulusid.

Selleks et maksimeerida nende rahasaldode lühiajalisest investeerimisest saadavat tulu, tegi komisjon ulatuslikke likviidsusjuhtimistoiminguid, kasutades tähtajalisi hoiuseid ja pöördrepotehinguid, et investeerida 2025. aasta esimese kuue kuu jooksul keskmiselt ligikaudu 50–60 % rahasaldodest. Need lühiajalised investeeringud aitasid vähendada investeeritud rahasaldoga seotud negatiivset tulu kuni 20–25 baaspunkti võrra. Kokkuvõttes on likviidsuse juhtimise

[15] Vt COM(2025) 310 final.

orienteeruv netokulu 2025. aasta esimesel poolel hinnanguliselt ligikaudu 195 miljonit eurot,[16] samas kui 2024. aastal oli likviidsuspositsioonide pealt teenitud tulu 140 miljonit eurot.

5. Meetmed ELi pikaajaliste võlakirjade turu edasiarendamiseks

Noteerimiskorra rakendamine 2023. aasta lõpus ja reporahastu käivitamine 2024. aasta oktoobris parandas ELi pikaajaliste võlakirjade turu vastupanuvõimet, sügavust ja likviidsust. 2025. aasta esimesel poolaastal jätkas komisjon investeerimist ELi pikaajaliste võlakirjade turu sügavuse suurendamisse. Pärast ELi lühiajaliste võlakirjade programmi tugevdamist 2025. aasta jaanuaris 12-kuulise tähtajaga liini (lisaks olemasolevatele 3- ja 6-kuulistele tähtaegadele) lisamise ja 2025. aasta märtsis kasutusele võetud uue ELi pikaajaliste võlakirjade kolmeosalise enampakkumise vormiga, tehakse nüüd tööd selleks, et võtta kasutusele võlakirjade mittekonkurentsipõhine jaotamine enampakkumiste kaudu.

Selle kasutuselevõtmine võimaldab komisjonil pakkuda oma esmasvahendajatele võlakirjade enampakkumisele järgneval päeval täiendavaid enampakkumisel müüdavaid võlakirju (20 % algselt eraldatud enampakkumise mahust). Seda uut võimalust kasutavad paljud riigivõlakirjade enampakkumise programmid, et anda esmasvahendajatele stiimul enampakkumistel osaleda ja meelitada ligi rohkem investoreid. Praegu käib ettevalmistustöö asjaomaste sidusrühmadega, et käivitada mittekonkurentsipõhised pakkumised alates 2025. aasta sügisest.

Samal ajal jätkusid turu sidusrühmade sõltumatud algatused. Pärast ICE indeksil põhineva futuurilepingu kasutuselevõtmist 2024. aasta detsembris teatas EUREX füüsiliselt üleantavate ELi pikaajaliste võlakirjade futuurlepingute kasutusele võtmisest 2025. aasta septembris. Hästi toimiv futuuriturg võib aidata turuosalistel hinnastada ELi pikaajalisi võlakirju ja maandada avatud positsioone. Seega on see täiendav potentsiaalselt väärtuslik toetus ELi pikaajaliste võlakirjade turu toimimisele ja ELi pikaajaliste võlakirjade rollile likviidsete turvaliste varadena. Kuigi komisjonil ei ole futuurilepingute toimimise osas otsest rolli ega vastutust, toetab ta neid sõltumatuid algatusi, sest ELi pikaajaliste võlakirjade kiiresti tähtaeguv turg on investorite jaoks oluline.

6. Muud vahe-eesmärgid 2025. aasta esimesel poolaastal

EUROOPA JULGEOLEKUMEETMETE RAHASTAMISVAHEND (SAFE). UUS ELI RAHASTAMISVAHEND, MIDA RAHASTATAKSE ELI VÕETAVATEST LAENUDEST

Nõukogu võttis 27. mail 2025 vastu määruse,[17] millega luuakse uus rahastamisvahend, et aidata liikmesriikidel kiirendada kaitsevõime hankeid – Euroopa julgeolekumeetmete rahastamisvahend (SAFE). Selle vahendi alusel on komisjonil õigus eraldada kuni 2030. aasta lõpuni kuni 150 miljardi euro ulatuses lisavahendeid. Tulu kantakse liikmesriikidele üle laenudena, millest rahastada olulisi kaitsevõimealaseid hankeid.

Liikmesriikidel on laenutaotluste esitamiseks aega 2025. aasta novembri lõpuni. Laenude ja võimalike eelmaksete suurus (mis võivad moodustada kuni 15 % laenust) sätestatakse rakendusotsustes, mille alusel tehakse uuest rahastamisvahendist väljamakseid.

[16] Osade lühiajaliste investeerimistoimingute tähtaeg saabub 2025. aasta teisel poolaastal. Vastavalt eeskirjadele kajastatakse seda ligikaudu 195 miljoni euro suurust summat ilma kõnealuste hoiuste pealt potentsiaalselt teenitavat tulu arvesse võtmata. Tekkepõhiselt väheneks 2025. aasta esimese poolaasta likviidsuse juhtimise netokulu ligikaudu 160 miljoni euroni.

[17] Nõukogu 27. mai 2025. aasta määrus (EL) 2025/1106, millega luuakse rahastamisvahend „Euroopa julgeolekumeetmed (SAFE) Euroopa kaitsetööstuse tugevdamiseks“.

SAFE-rahastamisvahendi pikem ajavahemik (kuni 2030. aasta lõpuni) ja väljamaksete tegemine nõudluse alusel tähendab, et komisjon saab vahendeid sujuvalt ja vastavalt vajadusele lühi- ja pikaajalise rahastamise kujul kasutusele võtta kogu tulukõvera ulatuses. Kuna rahastamine integreeritakse ELi ühtse rahastamisviisi alla, rahastatakse väljamakseid konkurentsivõimelise hinnaga pika tähtajaga ELi pikaajalistest võlakirjadest, mille toetust saavad liikmesriigid tagasi maksavad.

SAFE-laenude rahastamine peaks algama 2026. aastal, kui liikmesriikide kavad ja laenulepingud on heaks kiidetud. Kõik emissioonid SAFE laenude rahastamiseks toimuvad ühe nimega ELi pikaajaliste võlakirjade raames.

7. Emiteerimisväljavaated 2025. aasta teisel poolaastal

2025. aasta esimesel poolel jätkas komisjon vaatamata turu volatiilsusele korrapärase, prognoositava ja suuremahulise rahastamiskava rakendamist. Olles alates 2025. aasta jaanuarist hankinud ELi pikaajaliste võlakirjadena 85,8 miljardit eurot pikaajalist rahastamist, on komisjon täitnud 2025. aasta esimese poolaasta rahastamiskava kooskõlas avaldatud ajakava ja turuootustega. Saadud tulu on kasutatud selleks, et rahastada mitmesuguseid ELi poliitikavaldkondi, sealhulgas taasterahastut „NextGenerationEU“, Ukrainale antavat finantsabi ning kandidaatriikidele ja ELi mittekuuluvatele riikidele suunatud programme.

ELi emissioonid vastasid jätkuvalt investorite suurele nõudlusele, mis kajastub sündikaattehingute tellimusraamatutes ning ELi lühiajaliste ja pikaajaliste võlakirjade enampakkumiste stabiilses ja järjepidevas toetamises. See annab tunnistust turvalisusest ja likviidsusest, mida ELi pikaajalised võlakirjad pakuvad Euroopa ja ülemaailmsetele investoritele, kes otsivad häid investeerimisvõimalusi eurodes nomineeritud kõrge reitinguga väärtpaberitesse.

23. juunil 2025 teatas Euroopa Komisjon, et kavatseb 2025. aasta teises pooles emiteerida kuni 70 miljardi euro väärtuses ELi pikaajalisi võlakirju. Rahastamiskava tugineb 2025. aasta esimese poole jaoks ette nähtud 90 miljardi euro suurusele rahastamiskavale ja on kooskõlas varem teatatud eeldatava iga-aastase emissioonimahuga, mis on 2025. aastal ligikaudu 160 miljardit eurot.

See eesmärk oleks ELi pikaajaliste võlakirjade programmi aastane emissioonirekord, mis jätkab varasemate aastate suundumust (120 miljardit eurot 2023. aastal ning 140 miljardit eurot 2024. aastal) ja kajastab järgmise kahe aasta rahastamisvajadusi, hõlmates ka peaaegu 335 miljardi euro ulatuses taaste- ja vastupidavusrahastu vahendeid, mis on kättesaadavad selle programmi järelejäänud kehtivusaja jooksul. Komisjon kirjeldab oma 4. juuni 2025. aasta teatises[18] riiklike taaste- ja vastupidavuskavade rakendamisel tehtud edusamme ning kutsub liikmesriike üles nende rakendamist kiirendama. Lisaks kasutatakse tulusid finantsabi andmiseks Ukrainale, kandidaatriikidele ja ELi mittekuuluvatele riikidele ning tähtaeguvate võlakirjade pikendamiseks.

ELi pikaajalistest võlakirjadest saadud summasid täiendatakse lühiajalise rahastamisega ELi lühiajalistest võlakirjadest. Taasterahastu „NextGenerationEU“ rohevõlakirjade emissioonid (praegu 75,1 miljardit eurot) on jätkuvalt tihedalt seotuks liikmesriikide teatatud keskkonnahoidlike kulutustega ning nendest rahastatakse taaste- ja vastupidavusrahastu rohekomponenti. Taasterahastu „NextGenerationEU“ rohevõlakirjade edasine emiteerimine sõltub sellest, kas liikmesriigid teatavad oma riiklike taaste- ja vastupidavuskavade raames täiendavatest kliimaga seotud kuludest ja kinnitavad need.

[18] Vt Taasterahastu „NextGenerationEU“ – tee 2026. aastani

Lisa. Rakendamisnäitajad, mis käsitlevad seda, kuidas kasutatakse komisjoni üldise võlahaldusstrateegia tõhususe ja tulemuslikkuse eesmärkide saavutamise vahendeid

Vahend		Näitaja	Väärtus 2025. aasta esimesel poolaastal (kui ei ole märgitud teisiti)	Märkused rakendamise kohta 2024. aasta teisel poolaastal
ELi pikaajaliste võlakirjade programmi rakendamine	a) Korrapärased emissioonid kõvera ulatuses Korrapärased ELi pikaajaliste võlakirjade (ja NextGenerationEU rohevõlakirjade) emissioonid kõigi tähtaegadega kõvera ulatuses (kuni 30 aastat), eesmärgiga pakkuda eri liiki investoritele võimalusi investeerida, et säilitada investorite suur nõudlus ning seega paindlikkus määrata individuaalsete tehingute puhul kindlaks emissioonimahud ja tähtajad kooskõlas turutingimustega.	*i. Emiteerimise programmi tähtaegade jaotus*	1–4 aastat: 21 % 4–8 aastat: 21 % 8–12 aastat: 19 % 12–17 aastat: 10 % 17–23 aastat: 12 % 23–31 aastat: 17 %	2025. aasta esimesel poolaastal püüdis komisjon oma eesmärki täita erinevate tähtaegadega korrapäraste võlakirjaemissioonide teel, et tagada ELi kõvera likviidsus kõigis segmentides. Rahastamistehingud jaotati kogu kuuekuulise ajavahemiku peale, et tagada korrapärane kohalolek turul. Tehinguid oli rohkem kui 2024. aasta teisel poolaastal, sest 2025. aasta esimese poolaasta rahastamiseesmärk (kuni 90 miljardit eurot) oli suurem kui 2024. aasta teise poolaasta rahastamiseesmärk (65 miljardit eurot). Rohevõlakirju emiteeriti 2024. aasta teise poolaastaga võrreldes veidi vähem, mis oli kooskõlas liikmesriikide teatatud kumulatiivsete keskkonnakuludega ja rohevõlakirjade emiteerimise kohandamisega nendele kuludele.
		ii. Emissioonide õigeaegne jaotus	Kuus sündikaattehingut ja seitse võlakirjade enampakkumist, mille tulemusena tehti vähemalt kaks emissiooni kuus.	
		iii. Rohevõlakirjade emissioonid[19]	6,9 miljardit eurot 2 033 jätkuemissiooni ja 2 050 võlakirja abil.	
	b) Enampakkumiste ja sündikaattehingute nõuetekohase tasakaalu saavutamine Sobiva tasakaaluga erinevate rahastamismeetodite kasutamine, olenevalt emiteeritud kogumahust ja turutingimustest, et juhtida tehingu lõpuleviimise riski, parandada järelturu likviidsust ja vähendada laenukasutuse kulutusi.	*i. Enampakkumiste ja sündikaattehingute vaheline jaotus (%)*	41 % võlakirjaemissioonidest toimus enampakkumise teel.	2025. aasta esimesel poolaastal emiteeris komisjon 41 % ELi pikaajalistest võlakirjadest enampakkumise teel, mis on 2024. aasta teise poolaasta näitajast (42 %) mõnevõrra madalam.
	c) Suurte ja likviidsete võrdlusvõlakirjade loomine ELi pikaajaliste võlakirjade	*i. Uute võlakirjade emiteerimine võrreldes jätkuemissioonide kaudu emiteeritud mahuga*	• 22 miljardit eurot uute võlakirjade kaudu • 64 miljardit eurot jätkuemissioonide kaudu	Komisjon kasutas ELi väärtpaberite likviidsuse toetamiseks oma tehinguid olemasolevate rahastamisliinide jätkuemissioonide jaoks, kusjuures ligikaudu 75 % rahastamismahust hangiti jätkuemissioonide kaudu.

[19] Lisateave „NextGenerationEU“ rohevõlakirjade kohta: „NextGenerationEU“ rohevõlakirjade tulemustabel:

Vahend		Näitaja	Väärtus 2025. aasta esimesel poolaastal (kui ei ole märgitud teisiti)	Märkused rakendamise kohta 2024. aasta teisel poolaastal
	jätkuemissioonide kasutamine, et viia eri liinide lunastamata maht tasemele, mis vastab suurtele ja likviidsetele võrdlusliinidele.	*ii. Uute võlakirjade jätkuemissioonide kiirus*[20]	Ligikaudu kolm kuud	Võeti kasutusele uued rahastamisliinid, et tagada turule uued võrdlusliinid, kui need olid kõveral vajalikud, ja lähtuti ELi esmasvahendajate soovitustest. 2025. aasta esimesel poolaastal võeti kasutusele uued 3-, 10- ja 20-aastase tähtajaga võlakirjad. Selle tulemusena suurenes keskmine lunastamata summa võlakirja kohta 2025. aasta juuni lõpuks ligikaudu 16 miljardile eurole, mis aitas säilitada võlakirjade pideva likviidsuse.
		iii. Lunastamata võlakirjade keskmine maht[21]	Ligikaudu 16 miljardit eurot	
		iv. Käive võrreldes emiteerimismahuga	2025. aasta esimesel poolaastal ligikaudu 174 % võrreldes 155 %ga 2024. aasta teisel poolaastal	
		v. Absoluutkäive	1 154 miljardit eurot 2025. aasta esimesel poolaastal võrreldes 894 miljardi euroga 2024. aasta teisel poolaastal	
	d) ELi pikaajaliste võlakirjade tähtaja profiili haldamine seoses järgmisega: • ajutine täiendav manööverdamisruum (NextGenerationEUga seotud laenuvõtu puhul) ja püsiv manööverdamisruum (rahastamisvahendi „MFA+“ puhul) ELi eelarve raames; • väljamaksete tulevane lunastamine mis tahes aastal; • stabiilsed tulevased rahastamise pikendamise vajadused; • vajadus kaitsta ELi reitingut, et tagada pikas perspektiivis väikesed laenukasutuse kulutused ja	*i. Võlakirjade keskmine tähtaeg*	Ligikaudu 12 aastat	2025. aasta esimesel poolaastal oli ELi emiteeritud pikaajaliste võlakirjade keskmine tähtaeg 12 aastat. See kajastab vajadust hajutada aja mõttes lunastamiste profiili, tekitades samal ajal investorites huvi ELi esmasturu tehingute vastu. Keskmine tähtaeg jäi lühemaks maksimaalsest keskmisest tähtajast (17 aastat), mis on määratud kindlaks 2025. aasta iga-aastases laenuvõtuotsuses. Tasumata võla kaalutud keskmine tähtajani kuluv aeg vähenes veidi (umbes 11 aastani pärast liikumist alla 11,5 aasta piiri), mis oli tingitud emiteerimise profiilist ja olemasolevate võlgade tähtaja lähenemisest. Refinantseerimine jäi samuti stabiilseks, kajastades varasemaid emissioone ja lunastamise profiili.
		ii. Keskmine aeg tasumata võla tähtajani	Ligikaudu 11 aastat	
		iii. Lühiajaline refinantseerimine, s.o nende lunastamata pika- ja lühiajaliste võlakirjade protsent, mille tähtaeg on järgmise 12 kuu jooksul	Alla 10 %	
		iv. Keskpikk refinantseerimine, s.o nende lunastamata pika- ja lühiajaliste	Alla 37 %	

[20] Uue emissiooni ja esimese jätkuemissiooni vahele jäävate kuude keskmise arvu põhjal, võttes arvesse uute liinide jätkuemissioone 2025. aasta esimesel poolaastal.

[21] Lunastamata võlakirjade arv võrreldes võlakirjade arvuga 2024. aasta teise poolaasta lõpus mitmekesise rahastamise strateegia alusel emiteeritud võlakirjade põhjal.

Vahend		Näitaja	Väärtus 2025. aasta esimesel poolaastal (kui ei ole märgitud teisiti)	Märkused rakendamise kohta 2024. aasta teisel poolaastal
	põhiinvestoribaasi suur nõudlus.	*võlakirjade protsent, mille tähtaeg on järgmise viie aasta jooksul*		
ELi lühiajaliste võlakirjade programmi rakendamine	Kuni üheaastase tähtajaga ELi lühiajaliste võlakirjade korrapärane emiteerimine enampakkumiste kaudu, et meelitada ligi rohkem investoreid (või olemasolevate investorite täiendavaid portfelle) ja toetada likviidsuse juhtimist.	i. *Lunastamata ELi lühiajaliste võlakirjade maht*	Ligikaudu 30 miljardit eurot	Osana ELi lühiajaliste võlakirjade programmi arendamisest, mille eesmärk on tagada vajaduse korral täiendav likviidsus, suurenes programmi alusel tasumata võlg perioodi jooksul ligikaudu 25 miljardilt eurolt ligikaudu 30 miljardile eurole. See hõlmas ka uue 12-kuulise ELi lühiajaliste võlakirjade liini kasutuselevõtmist.
		ii. *ELi lühiajaliste võlakirjade enampakkumiste arv*	12	
Likviidsuse juhtimine	Likviidsuse juhtimine, lähtudes maksekohustustest, väljamaksevajadustest ja rahavarude kuludest, võttes nõuetekohaselt arvesse valitsevaid turutingimusi.	i. *Likviidsuse puudumise tõttu tasumata jätmiste arv*	Null	Komisjon rahuldas kõik väljamaksevajadused ja 2024. aasta teisel poolaastal arveldamisel tõrkeid ei esinenud.
Esmasvahendajate võrgustik	ELi emissioonide toetamisele pühendunud mitut liiki finantseerimisasutuste ligimeelitamine.	i. *Viimase kuue kuu jooksul tehingute emissiooni tagamise kohustuse allkirjastanud asutuste arv*	19 (2024. aasta teisel poolaastal 18)	ELi esmasvahendajad toetasid endiselt komisjoni ja sündikaattehingud aitasid komisjonil kasutada optimaalselt kõiki panku, kellel oli õigus sündikaattehingus osaleda.
Suhtlus mitmesuguste turu sidusrühmade ja teiste emitentidega	Investoribaasi, turuosaliste ja teiste emitentide usalduse säilitamine ja suurendamine, et toetada nõudlust ELi võlakirjade järele ning parandada ELi arusaama turudünaamikast ja investorite vajadustest.	i. *Kõrvalekalded rahastamiskavade avaldamise varem teatatud tähtaegadest*	Null	Komisjon jätkas korrapärast ja prognoositavat suhtlemist turgudega kooskõlas varasemate teadaannetega. Tänu soodsatele rahastamistingimustele emiteeriti 2025. aasta esimese poolaasta jooksul enampakkumistel siiski ligi 4 miljardi euro võrra vähem võlakirju. Komisjon avaldas korrapäraselt investorite statistika, ja tema mitmekesine investoribaas suurenes jätkuvalt.
		ii. *Kõrvalekalded rahastamiskavas teatatud mahtudest*	Ligikaudu 4 miljardit eurot ehk alla 5 % (2024. aasta teisel poolaastal alla 2 %).	
		iii. *Investorite jaotuse statistika*	Liigi alusel: keskpangad / ametlikud asutused 17 %, fondivalitsejad 24 %, pankade varahaldusüksused 33 %, kindlustus- ja pensionifondid 17 %, pangad 8 %, riskifondid 2 %	

Vahend		Näitaja	Väärtus 2025. aasta esimesel poolaastal (kui ei ole märgitud teisiti)	Märkused rakendamise kohta 2024. aasta teisel poolaastal
			Riigi/piirkonna alusel: Ühendkuningriik 22 %,Põhjamaad 11 %, Prantsusmaa 10 %, Benelux 9 %, Itaalia 9 %, Aasia ja Vaikse ookeani piirkond 5 %, Saksamaa 8 %, Pürenee poolsaar 12 %, muu EL 7 %, muu Euroopa (mitte EL) 2 %, Ameerika 1 %, Lähis-Ida ja Aafrika 2 %	